

Advokátní kancelář Klára Samková s. r. o.

zapsaná u Městského soudu v Praze, odd. C, vložka 137918, IČ: 283 86 671

gr. Martina R. BLAHOUSOVÁ
Mgr. Petra GERLICOVÁ
Mgr. Petra HRUBÁ
Mgr. Petra KOŽNEROVÁ
Mgr. Eva FOLTÝNOVÁ
JUDr. Klára Alžběta SAMKOVÁ, Ph.D.

Španělská 742/6, 120 00 Praha 2
tel.: 224 239 390, 224 238 996
fax: 224 210 309

e-mail: lawyers@lawyers.cz
jmeno.prijmeni@lawyers.cz
Web: www.lawyers.cz

Obvodní státní zastupitelství Praha 2
Lazarská 4/10
121 26 Praha 1

V Praze dne 23. 12. 2011

Věc : **Trestní oznámení ve věci podezření ze spáchání trestného činu Maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle ustanovení § 330 trestního zákona**

soudkyní Obvodního soudu pro Prahu 2, JUDr. Zuzanou Šmídovou

Dne 19.12.2011 jsem se jako právní zástupkyně dostavila na jednání vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp.zn. 16 P , ve věci řízení o úpravě poměrů k jeho nezletilé dceři , nar. 24.12.2008.

Po příchodu do jednacích síně jsem zjistila, že jednání má být přítomna i nezletilá K o jejíž úpravě poměrů mělo být jednáno. Třileté dítě sedělo na klíně u matky na straně žalované, po boku matčina právního zástupce. Před sebou mělo pít a obrázkovou knížku. Na tomto místě je třeba říci, že vztahy mezi rodiči jsou dlouhodobě napjaté způsobem, který je mimo standard i v rámci velmi špatných vztahů mezi rodiči, kterých musím být často svědkem. Nejlépe jednání matky odhadla soudní znalkyně v oboru zdravotnictví – psychiatrie, MUDr. Maty Altrichterové, která byla slyšena u soudu – před senátem JUDr. Šmídové – a zde dne 23. 2. 2011 ve své výpovědi mimo jiné uvedla, že se domnívá, že není nic, co by bránilo celodennímu styku dítěte s otcem, ale „.....nicméně si myslím, že matka tomuto není nakloněna a že bude hledat důvody a nacházet proti tomu nějaké důkazy, které budou řízení protahovat¹“. Dále znalkyně uvedla, že „Nedá se vyloučit negativní vliv matky na dítě směrem k otci do budoucna“².

Přesto, že jednání rodičů bylo vždy konfliktní, a to i u soudu a přes to, že již na základě výpovědi soudní znalkyně musel soudkyně vědět, že matka využije všech prostředků, aby zvrátila jakékoliv rozhodnutí soudu, které bude jiné, než by stoprocentně odpovídalo jejímu přání, nepovažovala soudkyně JUDr. Zuzana Šmídová přítomnost dítěte za jakoukoliv překážku v soudním jednání a následně skutečně jednání bylo zahájeno. Z mé strany byla

¹ viz strana 4 protokolu

² viz str. 5 protokolu shora

ihned vznesena námitka, že přítomnost nezletilé K je naprosto neakceptovatelná a požádala jsem o odročení jednání.

K tomuto mému návrhu se plně připojila přítomná pracovnice OSPOD MČ Praha 2, která uvedla, že jednání i na soudu bylo vždy velmi konfliktní a že nelze předpokládat, že by toto jednání bylo jiné. Dále uvedla, že není možné držet dítě celou dobu u matky tak, aby se dívala na otce, sedícího na druhé straně jednací místnosti vedle jeho advokátky.

Nato se vyjádřil právní zástupce matky a uvedl, že v podstatě může za vzniklou situaci soud, který nevyhověl návrhu matky na delegaci z důvodu vhodnosti k okresnímu soudu Písek, v jehož obvodu matka s dcerou žijí. Zde je nutno podotknout, že tomuto návrhu skutečně nevyhověl ani prvoinstanční, ani odvolací Městský soud v Praze. Jedním z důvodů, pro které otec nezletilé nesouhlasil s delegací na soud v Písku je i fakt, že matka v Písku žije a evidentně má na tomto malém městě velmi dobré společenské postavení, takže je otázka, zda by bylo možno vůbec zachovat nezávislost tamního soudu.

Matka sama se k argumentům svého právního zástupce plně přidala a prohlásila, že na to soud upozorňovala, že nemá hlídání, že její matka je v práci a její sestra rovněž a že si bude brát K na soud vždy. Nato její advokát uvedl, že K je ještě navíc nemocná – nachlazená, stejně jako částečně i jeho klientka, K matka a za této situace je lepší, aby nemocné dítě bylo s matkou. Celé této konverzaci, kterou soudkyně naprosto nereflektovala ve smyslu, že by se snažila nějakým způsobem jednání moderovat a pouze diktovala do diktafonu prohlášení jednotlivých účastníků, přihlížel v naprosté bezmoci otec, který vůbec nevěděl, co má dělat, pouze se snažil na dálku přátelskými gesty uklidnit očividně zcela zmatené dítě, držené v těsném objetí (dalo by se spíše říci zadržované) matce na klíně.

Dál právní zástupce matky opětovně prohlásil, že přítomnost dítěte vůbec nevádí, protože má být „pouze“ vyslechnuta jako svědek sociální pracovnice. Zde je ovšem zapotřebí vysvětlit, jaká je role této svědkyně: s ohledem na naprosto nestandardní přístup matky ke stykům otce s dítětem, kdy matka stykům všestranně brání a chová se zcela nevhodně (což zkonstatovala i soudní znalkyně), jezdí na styl s otcem pracovnice organizace Area Fausta, která se zabývá právě zprostředkováváním kontaktu rodičů a dětí v konfliktních situacích. S touto paní, která bývá přítomna při stycích otce a K, se pochopitelně K velmi dobře zná, vnímá ji jako „tetu“. Je naprosto nemyslitelné, aby tato svědkyně volně svědčila o vztazích mezi rodiči a o průběhu styků otce a dcery za přítomnosti dítěte, neboť tuto by mohlo vyslechnutí svědectví významně poškodit. Na tyto skutečnosti jsem opět poukázala, což soudkyně zaprotokolovala, ale vůbec jí nevadilo, že mezi všemi účastníky v soudní síni probíhá naprosto chaotická komunikace a že nezletilá K začíná jevit známky stressu.

Z mé strany došlo k opětovné námitce, prosbě o odročení a upozornila jsem i na skutečnost, že matka svým jednáním – přesně v intencích, které odhadla soudní znalkyně – v podstatě vydírá soud. Sdělila jsem předsedkyni senátu JUDr. Šmídové, že zájem dítěte je pro mého klienta i mne samotnou naprosto zásadní a že pokud by měla být jednání i nadále přítomna K, opustíme jednací síň.

Paní soudkyně vše pilně protokolovala a naprosto nejevila jakoukoliv snahu věc řešit. Slova se opět ujal právní zástupce matky, který začal svoji další repliku, protokolovanou soudkyní. Bylo tedy zřejmé, že soudkyně se vůbec nehodlá mojí námitkou zabývat a i nadále vystavuje K stresu z přítomnosti soudního jednání obou rodičů.

K je ve věku, kdy již začíná chápat okolní realitu, uchovávat ji po určitou dobu v paměti a interpretovat to, co viděla. Celkový ráz jejího myšlení - tak, jak je to obvyklé u dětí tohoto věku - má intuitivní a fantastickou povahu, vyznačuje se nekritičností a nedostatečnou schopností zobecnění. Je ve věku, kdy se u ní taktéž rozvíjí základní mravní kodex a začíná rozlišovat mezi činy špatnými a dobrými. I laik jistě uzná, že přítomnost takto malého dítěte, které však již plně vnímá vše, co se kolem něho děje, na soudním jednání o úpravě jeho poměrů je naprosto nevhodná, může v dítěti zanechat hluboký zmatek a zasít nedůvěru k blízkým osobám, které jsou v tuto chvíli středobodem jeho světa. Tyto elementární znalosti psychologie však unikly předsedkyni senátu, která se zabývá na OS Praha 2 převážně agendou Nc a P.

za dané okolnosti, pro ochranění psychického zdraví dítěte, mně a mému klientovi nezbylo nic jiného než urychleně opustit soudní síň. Je jednoznačné, že se tak stalo v důsledku naprostého profesního nezvládnutí dané situace soudkyní JUDr. Zuzanou Šmídovou.

JUDr. Šmídová jakožto úřední osoba svým konáním zapříčinila zmaření základních cílů a úkolů justice a justičního systému České republiky a naplnila tak skutkovou podstatu trestného činu „Maření úkolu úřední osoby z nedbalosti“. Objektem tohoto trestného činu je zájem na řádném a důsledném plnění úkolů úředními osobami, poškozenou osobou je nejen , který se již přes dva roky marně domáhá řádné úpravy styku se svým dítětem, ale především samotné dítě, kterému hrozila následkem jednání JUDr. Šmídové přímá psychická újma.

Na základě těchto skutečností jsem dospěla k názoru, že jednání JUDr. Šmídové překročilo hranici, kdy si každý soudce může určit způsob vedení sporu, a naplnilo skutkovou podstatu trestného činu. Proto si dovoluji tímto požádat státního zástupce, aby tuto věc prověřil a učinil příslušná opatření.

Rovněž si dovoluji požádat ve smyslu § 158 trestního řádu o vyrozumění o učiněných opatřeních.

V úctě

JUDr. Klára A. Samková, Ph.D.

Příloha:| protokol z výslechu soudní znalkyně MUDr. Altrichterové